

Like 3.3k

Kunstnerforbundet

- [Forsiden](#)
- [Utstillinger](#)
- [Kunstnere](#)
- [Nettgalleri](#)
- [Kunstnerforbundet](#)
- [Utsmykning](#)
- [Nettbutikk](#)
- [Søk](#)

Utstilling 19. februar - 22. mars 2015

Transformator (5.3. til 29.3.)

For halvannet år siden ble 17 keramikere invitert til å delta i et kunstprosjekt i fabrikken Norsk Teknisk Porselen (NTP) i Fredrikstad. De ble valgt ut fra den yngste til den eldste generasjonen keramikere og kunne vise til vidtrekkende utstillingsaktivitet og engasjement i kunsthåndverksfeltet. Utfordringen i prosjektet var rettet mot et møte mellom to ulike fagfelt med fokus på et felles materiale. Oppdraget var å transformere teknisk porselen til objekter med bærende estetisk verdi. NTP har vært storleverandør på verdensmarkedet av keramiske isolatorer til transformatorstasjoner. Dens industrihistorie strekker seg tilbake til 1916. I dag er produksjonen nedskalert og flere av fabrikkens haller står tomme. For keramikere er bedriften attraktiv nettopp av den grunn. «Transformator» har vært det første prosjektet som for en kort periode omdannet NTP til et kunstlaboratorium. Målsetningen var at sluttresultatet skulle vises i en turnerende utstilling.

Med en slik målsetning utvisker Transformator den avstanden som tidligere har preget forholdet mellom industri og keramisk kunst. Utgangspunktet har vært å presentere fabrikken som et reservoar av interessante muligheter. Miljø, overlevert håndverksferdighet og det tekniske porselenet i rå og ferdigbrent form, har utgjort rammeverket for kunstnerens refleksjon og bearbeiding. En faktor som i stor grad har preget oppholdene deres der, har vært ledelsens velvillige holdning til å skape plattformer hvor innsikt og læring kunne utveksles. De ansatte har i den daglige drift tilrettelagt for tilgang til maskiner, prosesser, komponenter, vrakgods og den enkelte ansattes arbeidskraft. Men uforutsette utfordringer har stilt krav til nytenkning og eksperimentering hos keramikere for å mestre overføringen fra industriell praksis til kunstnerisk praksis. Bedriftens produkter er beregnet for høyteknologiske funksjonsområder og besitter allerede en sterk, bruksrettet design. Også det tekniske porselenets uhåndterlige materiale som råmasse, har fordret andre framgangsmåter enn dem kunstnerne normalt anvender. De fysiske resultatene som vises i utstillingen, springer derfor ut av høyst forskjelligartede strategiske og manuelle prosesser. Selv om elektroporselen er fellesnevneren, peker verkene mot et stort spenn i form og innhold, det være seg lydbaserte arbeider, installasjoner, video, abstrakt skulptur eller tegning og foto.

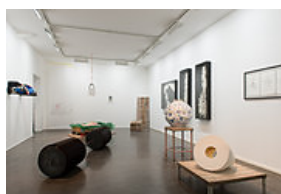
Prosjektets tittel er ment å hentyde til transformasjon som en forvandling på flere plan. En transformator er i konkret betydning en anordning som overfører energi fra en spenning til en annen. Begrepet kan også forstås symbolsk eller brukes om en person som forårsaker en forandring. Den såkalte foredling eller verdiheving et industrielt framstilt produkt kan få idet det omskapes til kunst, er ikke nødvendigvis den viktigste her. Vel så essensielt er de ferdige verkene konnotasjoner til en håndverkstradisjon og historie som i stor grad er i ferd med å gå tapt. NTP er eneste bedrift i vårt postindustrielle samfunn hvor det keramiske fagmiljøet har mulighet for å tilegne seg slik spesifikk kompetanse. Dessuten deler mange av samtidens kunstnere innen keramikk en holdning om at innovasjon og meningssskapende praksis, kan utvikles både gjennom individuell erfaring og i sosialt fellesskap.

Initiativtaker til Transformator er Tulla Elieson. Utstillingen har vandret fra Bomuldsfabriken Kunsthall i Arendal til Hydrogenfabrikken i Fredrikstad og avslutter visningsperioden i Oslo, henholdsvis i RAM Galleri, Galleri Format Oslo og Kunstnerforbundet. Utstillingsdesign: Harald Solberg.

Kunstnerforbundet: Katrine Køster Holst, Tovelise Røkke-Olsen, Nils Martin, Anne Line Sund, Sidsel Hanum, Terje Westfoss, Svein Thingnes, Corrina Thornton, Caroline Slotte.

RAM Galleri: Jørgen F. S. Haarstad, Tulla Elieson, Martin Woll Godal.

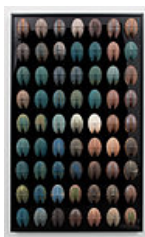
Galleri Format Oslo: Neil Brownsword, Hanne Heuch, Ole Morten Rokvam, Irene Nordli, Torbjørn Kvasbø.

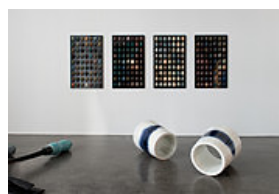
Oversiktsbilde fra utstillingen

Corrina Thornton
6-9 Experiencing 2014
div. teknikker

Sidsel Hanum
35-38 Frø (detalj)
porselen, pleksiglass,
102x62 cm (1 av 4)

Installasjonsfoto

Anne Line Sund
13 Sukk hjerte, brist ikke
porselen

Anne Line Sund
14 NTP Bipolar
porselen, gull glasur

Terje Westfoss
19 Håndverktøy
porselen, tre, gummi,
140/180 x 20 cm

Katrine Køster Holst
*Just chip away everything
that doesn't look like an
elephant #1*
porselen bak glass, 122 cm
x 101 x 12 cm

Katrine Køster Holst
*Just chip away everything
that doesn't look like an
elephant #31*
porselen bak glass, 143 x
51 x 15 cm

Katrine Køster Holst
*Just chip away everything
that doesn't look like an
elephant #4*
porselen bak glass, 143 x
51 x 15 cm

Terje Westfoss
28-31 4 sylindre
porselen, pleksiglass, 50 x
20 cm

Edgar Ballo Overlyssalen

Joaquin Font, Clinica de Salud Mental El Reponso, Camino del Desierto delos Leonos, i utkanten av Mexico by, januar 1977.

“Det finnes litteratur for kjedsommelige stunder. Det finnes i hopetall. Det finnes litteratur for rolige stunder. Det er den beste litteraturen, tror jeg. Det finnes også en litteratur for bedrøvelige stunder. Og det finnes en litteratur for lystige stunder. Det finnes en litteratur for stunder da du tørster etter kunnskap. Det finnes en litteratur for desperate stunder”.

Fra Roberto Bolaño.
«Ville detektiver».

Når jeg skal si noe om maleriene mine, eller om «kunsten» min, vil jeg først fortelle om hvordan den blir til.

I 2013 flyttet jeg ut fra atelieret mitt i det vi kaller Odlobygget i Oppegård.

Bygningene skulle gjøres om til boliger.

De dagene jeg arbeidet på atelieret dro jeg dit enten med bilen, tok lokaltoget, eller gikk på beina, en tur på drøye 40 minutter.

Fra det øyeblikket jeg gikk ut av døra hjemme på Langhus, og til jeg var tilbake igjen om kvelden, var jeg aleine, vekslet ikke et ord med noen, bortsett fra med kassadama på Kiwién på Oppegård, eller sa hei til frisørdama i lokalet ved siden av atelieret mitt.

I sannhet stille, og helt ærlig, kjedelige dager.

Som kunstner må du dra deg sjøl i gang til å holde på med noe som ikke har en slutt, et tilsynelatende i tid, livslangt arbeid, nytteløst, siden du aldri helt klarer å få det til, og arbeidet du har foran deg, forteller deg hvor utilstrekkelig det er.

Hva er det du prøver å få til gang på gang? Hva er dette ”det”?

Du har en vag formening om å fryse tida, få verden til å stå stille, for å se om det er noe der du ikke har sett.

Når du står og ser ut i hagen gjennom vinduet om natta, eller når du går en rundtur i nabolaget ditt, eller når du leser noe i ei bok som du fester deg ved og som du kan flytte til dine egne hverdager.

Sette det på plass med oljefarger på et linlerret oppspent på ei blindramme.

Og det er der inne i det rektangulære eller kvadratiske rommet det skal være. Uten ord, uten lyd, uten lukt og smak, uten bevegelse.

Det er sånne tanker jeg gjør meg om mitt eget arbeid.

[Les mer om kunstneren..](#)

2 Jan Mantje
olje på lerret, 190x250 cm

3 Dyno
olje på lerret, 160x200 cm

4 Huset i skogen
olje på lerret, 170x190 cm

5 Et sted i verden I
olje på lerret, 180x200
cm

6 Et sted i verden II
olje på lerret, 200x240 cm